

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

§. 3. Nomina locorum in terrâ, quae feris, & bestiis relinquuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

FANVM locus qui creuit ex Templi alicuius celebritate.

LECIO ciuitas in quâ disposita legio ab Imperatoribus Romanis ad Imperij tutelam, vel sanè pars legionis.

ARX vel ab *Arcadibus*, vel *arcendis* hostibus dicta; est autem locus munitus in monte. Quod si imperitet vrbi, *Acropolis* dicitur, vt *Acrocorinthus*.

CASTRVM: seu meliùs *Castra*, loca munita fossis, & vallo. Si autem miles hîc diutiùs confisteret *Statina* dicebantur, & quidem si per Hyemem *Hiberna*.

CASTELLVM: minus Castrum mœnibus præcinctum ad alas equitum continendas. Dicebatur aliter *Præsidium*, seu *Custodia*, Quæ tamen vox etiam dicitur de vrbibus in hostico, ad populos in officio continendos. Paruum autem Castellum dicebatur *Burgus*, vt vult *Vegetius* à Græco *πύργος turris*.

MVTATIO: vbi equos recentes inueniebant cursores.

MANSIO: locus assignatus militi dum iter facit, vt apud nos *les Estapes*, ou *les logemens*.

VILLA: domus aliqua in agris splendè ædificata: antiquis *Hortus*.

VICVS: locus ex pluribus villis constans, vnde *Vicani*.

PAGVS: Vicus ad Fontem, aut Fluuiolum. Sumitur item pro *Regiuncula* vt *pagus Velaunus*, *le pays de Velay*, &c.

§. 3. Nomina locorum in terrâ qua feris, & bestiis relinquuntur.

MONS	Tumor Alti- simus.	pars superior media infima	{	Cacumen, Iugum, Vertex, Supercilium, Verruca.
				Clius, Dorsum.
				Pes, Radix.

COLLIS: humilior terræ tumor.

TVMVLVS: terræ minor congeries.

RYPES: à Colle, & Tumulo materia tantùm distat, nam è faxo rupes est.

CAMPVS

AGER: Campus aratus, aut arandus.

PASCVVM: vbi pecora tantùm pascuntur.

PRATVM: vbi falce herba refecatur.

		SPECVS: latibulum feræ: aliter <i>Speleum</i> , & <i>Caverna</i> .
		HIATVS: Fossa in profundum aperta.
FOS-		BARATHRA: Terra aquis diluta ad multam profun-
		ditatem.
SA		SPIRACVLA: vnde pestiferi halitus erumpunt aliter
		AORNI, quod <i>aves</i> superuolantes <i>enecent</i> .
		CRATER: os montis igniuomi.
		SALTVS: vbi arbores inæquales, & quasi saltantes.
		NEMVS: sylua peramœna.
SYL-		LVCVS: sylua Diis sacra; à luce, aut tenebris dicitur.
VA		ROBORETVM locus in quo clauduntur feræ <i>vn parc</i> .
		TESQVA vel Tesca, locus asper raris fruticibus spar-
		sus <i>des Haliers</i> .
		VALLIS: exitum vnum, aut duos habet.
VAL-		CONVALLIS: nullos habet exitus.
LIS		FAVCES: seu PYLÆ seu Angustia } exitus vallis an-
		gustior.

§. 4. De vocibus ad aquas tantùm spectantibus.

		PROFVNDVM, seu ALTVM, <i>la pleine mer</i> .
AQVA		LITTVS: Maris ora, & quousque marinus æstus in
SALSA		fluuios immittitur.
		ARCHIPELAGVS: Mare insulis sparsum.
		PALVS: siccatur æstate, <i>vn Marais</i> .
		STAGNVM: ex quo aqua ad libitum emittitur,
		<i>Etang</i> .
A-	STA-	LACVS: vnde flumina erumpunt, <i>vn Lac</i> .
QVA		PISCINA: stagnum minus, <i>vn Reservoir</i> .
	GNANS	LACVNA: fossæ ad siccandas paludes ductæ,
		Gallis, <i>des Caraux</i> : Italis <i>Bonificatione</i> . Si
		autem hæc fossa perducitur ad merces effe-
		rendas dicitur INCILE.
		FLVMEN, seu <i>fluuius</i> : Aqua copiosior perenni-
DVL	FLV-	ter fluens.
		AMNIS: Fluuus in duos alueos sectus.